

“JA GOVORIM O HRVATSKOJ DRŽAVI”

piše Mile Boban

21. kolovoza 2017.

Milan BOBAN: ‘JA GOVORIM O HRVATSKOJ DRŽAVI’

Objavio: **Otporaš** – 13/03/2017

(Ovo pismo je izišlo u Hrvatskom Tjedniku br. 531., 7 lipnja 1988., strana 11/12)

Pismo Miroslavu Šimi Texas, 23 svibnja 1988. god.

MOSTAR

Dragi komšija,

Primio sam Tvoje pismo kojeg si mi poslao po moje bratu Rafi prošlog ljeta kao i materijale o slušaju suđenja dr. Andriji Artukoviću i novinske izreske glede širenja ideja o trećoj Jugoslaviji. Znaš i da ih ima i među vama koji su protiv i prve monarhističke i druge komunističke Jugoslavije, to jest protiv vas, a da su – navodno – za jednu bolju i demokratskiju Jugoslaviju. Drugim riječima nije samo hrvatska emigracija protiv Jugoslavije, već su protiv nje i mnogi drugi s kojima se vi dnevno susrećete. Tu i jest srž problema kojeg ne možete riješiti međunarodnim političkim i diplomatskim krugovima niti milijarde i milijarde dugova stranim zemljama kojima Jugoslavija duguje.

Za sigurno mi nebi poslao taj materijal kada Te nebi mučili ili isti jada koji su mučili u prošlosti sve one Hrvate koji su htjeli pošto-poto da ne izumre ime našega naroda, kako je to naš narodni guslar Željko Šimić rekao za Tvoje Koljino i Andriji Šimić :

” Da ne umre ime tog junaka,
jer ga pozna naša kuća a svaka”.

Ja sam Tvoje pismo razdijelio na 25 dijelova kako bih mogao što svrsihodnije na isto odgovoriti.

1. Ti poimaš svoje pismo: “Nemam namjeru da se upuštam u dijalog sa pripadnicima terorističkih organizacija (HDP idr.)...” Organizacija kojoj Ti pripadaš i služba koju zauzimaš ti diktiraju da tako pišeš ali ne da tako i misliš. To kažem zato što naš problem leži u nama i mi ga sami moramo i trebamo riješiti.

U tu svrhu si mi i poslao naramak novinskih izrezaka i feljtona Udbaškog piskarala i or a Li i ne o su enju dra. A. Artukovi a, kako bih se što bolje mogao pripremiti za zajedni ki dijalog. A što se ti e teroristi ke etikete za HDP (Hrvatski Državotvorni Pokret) i dr. hrvatskih organizacija, nisam toliko naivan da od Tebe zahtijevam da sa položaja kojeg zauzimaš u Udbi, hvališ i slaviš one koji su za Hrvatsku Državu, koja je negacija svakoj jugoslavenskoj državotvornoj koncepciji. Zato te razumijem i slažem se s Tobom u ovom pitanju.

2. Ja sam Tebe u mojem pismu oslovljavao sa “Vi” i nehotice u inio jednu udaljenost i odstojanje između nas dvojice. Ti si mene približio k sebi oslovljavajući me sa “Ti” i time uveliko smanjio političke, ideološke, socijalne i hrvatske razlike i udaljenosti, koje – ako ih je bilo i ako su postojale – nisu Tvoj niti moj proizvod, već proizvod onih koji ugnjetavaju slobodarske težnje drugih naroda, a među njima u prvom redu spada Jugoslavija. Iskreno priznajem da se i ovdje s Tobom slažem.

3. Ti se udiš kako ja kao zreo uvijek još nisam shvatio da živim u zabludi, pišeš mi u svojem pismu. U zabludi su živjeli Hitler koji je kao Austrijanac radio i umro za Njemačku, i Tito koji je kao Hrvat radio i umro za Jugoslaviju. Stoga se nije niti uđiti da je između njih postojala velika sličnost. Prvi je imao svoju omladinu koja je imala svoju “štafetu” tj. Hitlerovu štafetu. Hitler je svojom politikom uspio zapadnim bombama opustošiti Njemačku i od jedne stvoriti dvije, jednu Istočnu i jednu Zapadnu Njemačku. Tito je također imao svoju omladinu i njezinu, tj. Titiovu “štafetu”, po uzoru Adolfa Hitlera. Tito je svojom antihrvatskom politikom uspio uništiti postojeću u Hrvatsku Državu i od jedne napraviti ni jednu. Tito je zapadnim kreditima i kamatama uništio svoju, svaku i posljednju Jugoslaviju. U tome nema dvojbe, kako to guslar Željko Šimić kaže u pjesmi: Stabilizacija i dinar. Ako si Ti mislio da ja živim u zabludi zato što živim u Americi od koje “odjekujem” da će pomoći Hrvatima u našim opravdanim zahtjevima, onda se slažem s Tobom. Nas će pomoći samo istina a narodu treba reći istinu i onda će narod pomoći. Zato se ja borim da Tvoj i moj narod sazna istinu, koje se ja niti sramim niti bojim. U istini je spas!

4. Ti si potkrijepio svoje pismo sa “...kako to naši stari kažu...” Za sigurno si mislio na njihove pravedne i mudre savjete. Naši stari također kažu za one koji se uvijek hvale: Od sile puca a od rane propada, što se doslovno može primijeniti na jugoslavensku silu, koja od silne Sile puca a od unutarnje krize i rane propada. Ti voliš upotrebljavati stare izreke kao i ja. Znam i u tome se slažemo.

5. Svi nam se Tvoja riječ “pržun” misle i na mene i sve one Hrvate koji su za svoje nacionalne i političke ideale u zatvoru svjedočili ili za Hrvatsku. Neće biti na odmet spomenuti da su svi ljudi velikih i naprednih ideja, širokih pogleda bili u “pržunu”, iz kojeg su širili svoje: religiozne, političke, ideološke, filozofske i nacionalne ideje: Sveti Ivan Krstitelj, sv. Pavao, sv. Nikola Tavelić, budući hrvatski svetac Alojzije Stepinac, Tvoj koljenovik Andrijaica Šimić s kojim se ponosi cijeli naš kraj, Lenjin, Staljin, Hitler, Pavelić, Tito, Andrija Artuković, Hebrang, Bruno i Zvonko Bušić i mnogi drugi. Ti i ne slutiš koliko si me poastio uvrstivši i mene među one koji su kroz zatvor postali “VELIKANI”, a i Ti slijediš jednog od gore navedenih, što bi u prenosnom smislu značilo da bi u danom trenutku i mene slijedio. A slijediti moju ideju znači: imati svoj ponos, svoj identitet, svoju nacionalnu državu, svoje vlastito gospodarstvo, svoju slobodu, svoj mir i blagostanje, svoj odgoj, svoju budućnost, svoju pravdu i ravnopravnost, svoj užitek u svojoj zaradi, svoj prosperitet i svoj standard života na visokoj ljestvici, svoju istinu i svoje vrline. Hvala Ti i kako vidiš da se i ovdje slažemo.

6. Što se tiče SFRJ-a naroda da će braniti svoju slobodu, to su ti narodi dokazali u travnju 1941. god., kada su se svi pošli boriti za svoje i za nekoliko dana raskomadali Jugoslaviju u nacionalne prirodne jedinice. Ti narodi će to opet dokazati prvom prilikom. Vjerovati u raspad Jugoslavije nije borba protiv SFRJ-a naroda, već uopće stvarnost koju su ti narodi SFRJ-a oblikovali stoljećima, svaki za sebe posebno. A za račun meunarodne diplomatske i političke igre, dokazalo se je u zadnjih 70 godina da se narodi SFRJ-a se ne žele odreći svojeg vlastitog oblikovanja. A ja to cijenim! Ako to isto cijene narodi SFRJ-a, kako Ti kažeš, onda moram priznati da se opet i tu slažemo.

7. Mene ne treba uvjeravati jer sam uvjeren “...da su se moji prijatelji hrvovci (Hrvatsko Revolucionarno Bratstvo) i ljubitelji evci...” članovi Hrvatsko Narodnog Otpora kojeg je osnovao na Ivan Planini 1944

god. hrvatski general Maks Luburi) ubacili 1972 god. u Hrvatsku s namjerom ne da dignu ustanak, ve da dignu hrvatskome narodu moral, koji je bio izbljedio poslije hapšenja, zatvaranja i proganjanja hrvatskog komunisti kog vodstva u prosincu 1971 god., bolje poznat imenom “Kara or evo”. Svojim mladim životima su dokazali da su u tome uspjeli, a svojom hrabroš u su u o ima mladih Hrvatica i Hrvata postali RAMBO. Ti se slažeš da se o njima snima film, a filmovi se snimaju samo o junacima, a ne o kukavicama. Zato i ja sebe gledam kakav bih nacionalno bio prikazan kada bi netko za pedeset ili sto godina htio snimati film o hrvatskim nacionalistima u hrvatskoj politi koj emigraciji. Za sigurno me nitko nebi mogao svrstati u kukavice, izrode i doušnike. Da se o njima film snima, obadvojica se slažemo.

8. “...Ti znaš Milane kako su prošli...” odnose i se na Bugojance. Oni su prošli kako su se bili dogovorili: Poginuti za Hrvatsku! a ne za ovaj ili onaj režim, ovog ili onog ovjeka, ovu ili onu ideologiju. Svrha ovje ijeg života je određena: živjeti sebi no za sebe kao pustinja u pustinji i poginuti za svoju vlastitu svrhu kao drumski razbojnici koji ginu u plja kanju kako bi se obogatili, ili živjeti za narod, za zajednicu, za koju se je vrijedno boriti i ak svoj život dati. Bugojanci su odabrali ono slavnije, asnije, i dokazali su da im ideal nije život ve Majka Domovina Hrvatska! SLAVA IN! Bez njih se ne e mo i pisati budu a hrvatska povijest niti mo i prešutjeti njihova imena i njihovo djelo. Ti se i ja u tome slažemo.

9. Veseli me da misliš kao i ja kada kažeš “...da diljem svijeta živi velik broj estitih Hrvata...” Ja sam u “Pismu mojim komšijama” pisao da smo mi Hrvati razbacani po svijetu kao Židovi. I kao estit narod nikakva nas sila ne e mo i uništiti, bez obzira na ne ija priželjkivanja. Židovi su ekali i do ekali. Hrvati e ekati i do ekati e. Ti voliš estitost Hrvata kao i ja, to jest da se i u ovoj to ki slažemo.

10. Oni koji “nisu nasjeli sumanutim idejama kao Ti i bez ikakvih problema dolaze u svoju rodnu grudu...” ne ine povijest, jer se to od njih ne traži. Oni su dio našeg hrvatskog naroda od kojeg nisu pobjegli, kao ni ja ni mnogi drugi. Mi smo pobjegli iz Jugoslavije poradi Jugoslavije a ne iz Hrvatske poradi Hrvatske. Oni su spona izme u domovine i hrvatske politi ke državotvorne emigracije, a mi smo Ambasadori Hrvatske u stranom svijetu. Me usobno se poštivamo, pomažemo i trebamo jedni druge. Svake godine i iz godine u godinu sve ih je više i više koji posje uju svoj rodni kraj, kako Ti kažeš “svoju rodnu grudu”, što uistinu zna i: ako sam zbog jugoslavenskog pritiska, bijede i neimaštine morao napustiti domovinu, ne u je zbog ugodna života i neograni ene slobode na zapadu zaboraviti. Zato Te razumijem potpuno i uzimam ozbiljno Tvoju brigu o onim estitim Hrvatima koji se ne misle nikako povratiti u svoju rodnu grudu. Zato obadvojica moramo raditi na tome tako da povratimo povjerenje onim Hrvatima koji se ne misle povratiti zbog straha i životne nesigurnosti. Dakle, Ti si za povratak naših ljudi Hrvata kao i ja. I ovdje se slažemo.

11. Drago mi je da me poti eš da pitam mojeg brata Rafu o “... uživanju u slobodi...”, što sam i u inio. Svatko slobodu doživljava na svoj osobni na in, pa tako i moj brat Rafo. Zatvorenik u zatvoru je toliko slobodan da se mora ustati u odre eno vrijeme, sjesti na ozna eno mjesto, jesti što mu se dadne, raditi što mu se zapovjedi, i i u krevet kada mu se naredi, itd. On, zatvorenik, to smatra svojom slobodom unutar zatvorenih zidina. Dragi komšija ne bih bio iskren kada ti u kratkim crtama ne bih ispri ao šta mi je moj brat Rafo rekao.

Na moj zahtjev on je otišao u Mostar, predao Ti moje pismo i još neke stvari, pozdravio Te kao i Tvoje kolege u uredu. Susret je bio prijateljski i pun oduševljenja sve dok Ti nisi po eo galamiti i vikati. Moj brat Rafo kao pametan ovjek pun zapadnog odgoja, nije se htio vama suprostavljati niti uzvra ati galamom. On je staloženo i mirno odgovarao na postavljena pitanja. Nije lagao niti svaljivao krivnju na druge, kao što to mnogi ine, koji vas prisilno posje uju, da bi se opravdali i zaštitili od hrvatstva. Jedino što sam bratu zamjerio i prigovorio je to da je i on trebao vikati i nadvikivati i psovati, te kada izi e iz njihova ureda, da ode u prvu i bližnju crkvu i ispovjedi se. Tvoje kolegu su Te upozoravali da se smiriš, našto si demonstrativno izišao i moj brat Rafo Te više nije sreo niti vidio. Možda je to bila policijska taktika, kažem samo možda, ili Tvoja sloboda nad jednim susjedom i bivšim školskim kolegom, kako bi se što bolje udvorio svojim gazdama. Tvoji kolege u uredu su se ispri ali mojem bratu zbog Tebe i rekli da oni školovane i pametne šalju na teren, a one ratne, iz rata, grube i glupe da šalju u tu e da ih se što više kompromitira.

Drugi i ostali susreti su bili vrlo ispitiva ki ali i prijateljski, sve u stilu "ljubeznosti". Najviše je ispitivan zbog datuma na pismu, koji je 21 lipnja a moj brat došao tamo 11 lipnja. Moj brat Rafo nije mogao dati odgovor na to jer nije znao. Ja sam namjerno stavio datum 21 lipnja kako bih dao važnost to ki 11 mojeg programa kojeg sam poslao u "PISMO MOJIM KOMŠIJAMA", a što je uistinu zna ilo PETA GODIŠNJICA BUGOJANSKE AKCIJE.

Policijske metode, zastrašivanja i one magi ne rije i: sve mi znamo, nisu meni nepoznate. Sve policije svijeta upotrebljavaju psihološke metode, što je izjedna eno s terorizmom. Bilo bi glupo vjerovati da se jugoslavenska policija ne služi me unarodnim policijskim psihološkim metodama zastrašivanja. Zato sam u potpunosti razumio Tvoj i Tvojih kolega postupak prema mojem bratu Rafi. A još više kada ga je jedan od Tvojih kolega ispratio do vrata na polasku i rekao mu: "pozdravi Ti Tvojeg brata i re i mu da se mi sa njim slažemo što on piše, ali se Sarajevo ne slaže, a znaš da smo mi podložni Sarajevu a on onima u Beogradu". Ubrzo kada Hrvati budu imali svoju državu, Ti i Tvoji kolege ete i dalje ostati na državnim položajima za o uvanje države, u ovom slu aju Hrvatske Države, jer vi znate kako se to iz iskustva radi i kako ljudima šiju zavrnuti. Dakle i u ovoj to ki se slažemo.

12. Što se ti e preziranja o kojem Ti govoriš, to je stvar osobnog ukusa. Ameri ka politika iz Washingtona prezire ameri kog Indijanca iz savezne države Južne Dokote, gosp. Leonarda Peltiera, koji je u zatvoru od 1975. god. za svoje indijanske osje aje. Njega je vlada iz Washingtona proglasila teroristom a ruski radio iz Moskve ga nazvao borcem za slobodu i dao mu 19 kolovoza prošle godine politi ki azil, ako ga vlada Washingtona ho e pustiti na slobodu. Na isti na in i Jugoslavija postupa isto tako sa svojim politi kim protivnicima, naziva ih svakakvim imenima, itd. Ako si Ti mislio na onaj prezir kojeg Jugoslavija prišiva svakom estitom Hrvatu, osobito rodoljubu kao što sam ja i mnogi drugi, onda se ja s Tobom slažem.

13. Prirodno pravilo je da se nitko ne bori za grob, što Ti u pismu meni smopinješ "...i da Tvoji najbliži ni za grob Ti ne e znati..." Ali se zato svi bore za život i mnogi uspiju a mnogi opet ne uspiju. Mi u emigraciji smo više-manje svi uspjeli i sa pomo u Božijom uspjeto da nam se i za grobove znade. U to ki dva ovoga pisma ja sam spomenuo kako smo se mi približili jedan drugome, zato me i ne udi da se brigaš da li e se za moj grob znati ili ne. Ali budi uvjeren da na mome grobu ne e biti natpis: Bio i nema ga, nego naš hrvatski nacionalni grb koji e jasno svjedo iti moje hrvatsko podrijetlo. U tome kontekstu si Ti htio to re i i zato se s Tobom slažem.

14. Ti mi pišeš "...Stvarno žalosno, ali nisi ništa drugo ni zaslužio..." misle i za moj grob za koji se ne e znati ni gdje je. Svaki ovjek e zaslužiti onoliko koliko gdje uloži. Ameri ki Nobelovac za MIR, pok. Martin Luther King je (1961) rekao izme u ostaloga i ovo: "A man who wont die for something, is not fit to live". Prevedeno na hrvatski: ovjek koji ne želi umrijeti za nešto, nije dostojan života. Skoro drugim rije ima, mi bi rekli da vojnik koji nema ambiciju da jednog dana bude general, nikada ne e biti dobar vojnik. Sli no je i sa mnom. Majka me je rodila kao Hrvata i to je njezina zasluga. Moja je zasluga da ja to hrvatstvo dokažem i ako u tom dokazivanju padnem, zna i da sam zaslužio umrijeti za nešto, to jest umrijeti kao dobar Hrvat za iji grob e se uvijek znati. Ako bi takove okolnosti bile da se za moj grob ne e znati, onda je više nego "žalosno", kako si Ti to za mene rekao, te se u potpunosti s Tobom slažem.

15. "...Volio bih da možeš uti ove svoje nekadašnje komšije i prijatelje kojima si Ti upu ivao neka pisma, šta misle o tebi i Tebi sli nima..." Moji nekadašnji komšije i prijatelji za mene su moji doživotni komšije i prijatelji. Da Te ne bih razo arao, jedan naš komšija mi doslovno piše:

"Dragi Milane! Ma gdje god ti bio i bilo šta da ti se desi, znaj da te volim!" Tvoja komšinka.

Žao mi je da Ti poradi zaštite njezine sigurnosti ne mogu poslati kopiju njezina pisma. Zato vrsto vjerujem da e ubrzo do i vrijeme kada u Ti mo i pokazati svu korespondenciju izme u mene i naših komšija. Tada bi se Ti udom udiio šta mi komšije pišu. I spomenuto pismo je puno zabrinutosti, o kojoj u Ti kasnije pisati. Ali ako si Ti mislio na one susjede koji su davno napustili Boga, svoj narod i Hrvatsku, onda se ja s Tobom slažem, jer niti sam ja zbog njih što izgubio, niti e drugi zbog njih što dobiti.

16. "...tek bi Ti bilo jasno na kakve si niske grane pao i da "uživaš ugled" obi nog ustaškog teroriste..." Rije "terorizam" je po prvi puta spomenuta za vrijeme francuske revolucije (1789-1799) kada je Maximilien Robespierre silom i terorom nagonio građane Pariza da gledaju egzekuciju njegovih političkih protivnika. Ta stratišta su toliko psihološki utjecala na Parižane koji su Robespierrovo nasilje nazvali terorizmom. Koliko mi je poznato ni jedna država na svijetu nije imala zakon o i protiv terorizmu prije drugog svjetskog rata. Mnoge države su svako nedjeljo i nasilje u uture strpavali u "kriminal", tako da su drumski razbojnici (sa Sicilije i drugdje), obijanje banaka, silovanje žena, kafanske tuče i ubojstva, politička i nacionalna borba, sve strpano u isti koš. Liga Naroda u Genevi (1932-1933) je po prvi put uzela u razmatranje razliku između navedenih i prekršaja. To je Liga učinila na pritisak Maršarske koju je tadašnja jugoslavenska vlada optužila za kriminalno djelo što je dopustila slobodno djelovanje Ustaškom Pokretu na Janka Pusti. Maršarska se je branila da je ona dopustila političko i nacionalno djelovanje hrvatskoj organizaciji koja ima svoje zakone i svoje pravo za nacionalnu borbu. Tako je Lički Ustanak iz 1932 god. postao nacionalno-političko-revolucionarni Ustanak, a ne kako ga je Beograd htio prikazati. Zato i Bugojanski Ustanak ima svoj revolucionarno-politički i nacionalni karakter.

Siva knjiga koju je izdalo Ministarstvo Vanjskih poslova NDH 1942 god., u kojoj su prikazani etni ko-partizanski zločini nad nezaštićenim hrvatskim pučanstvom u Istočnoj Bosni, ne spominju ni jednom riječju terorizam, nego zločinstvo. Ja ne želim umanjiti ili opravdati prekršaje koji zaslužuju kaznu. Na suđenju Njegovoj Uzoritosti, Nadbiskupu Alojziju Stepincu (1946.) u Zagrebu, također ni riječi o terorizmu. Vidi knjigu: "Suđenje" – Lisaku, Stepincu, Šaliću i Družini, Ustaško-Križarskim Zločincima i Njihovim Pomagačima," pa ćeš se osvjedočiti da drug Jakov Blažević, koji je bio tako nadut na sve što je mirisalo na hrvatstvo, nije mogao staviti na naslovnu stranicu "teroristi" nego je stavio zločinci, što je bio odraz onoga vremena. Kada bi on danas pisao tu i takovu knjigu, bez sumnje bi stavio riječ "terorista".

Kada je u samoobrani Miro Barešić u Švedskoj ubio jugoslavenskog Ambadora Vladimira Rolovića 7 travnja 1971., švedski zakon nije mogao teretiti Miru Barešića za terorističko djelo, jer u to vrijeme Švedska nije imala zakona o terorizmu. Ona je uvela zakon o terorizmu negdje 1975 god., a Mirino ubojstvo je bilo 1971 god. Znači, ako se Matiju Gubcu, Zrinjskim i Frankopanima, Eugenu Kvaterniku Rakovom i drugima iz njihovog doba ne može pripisati terorističko djelo, po kakvu ukusu se to može pripisati Ustašama i meni koji nikada nisam bio Ustaša. Možda po ukusu nekog piskarala Stipe Jolića koji u svojim nastavcima u "Areni" donosi pod naslovom: "...Kako su Jugoslaveni osvojili Divlji Zapad bježeći od siromaštva u zavijanju i kako su mjenjali povijest Amerike..." Događaji u njegovim nastavcima su stariji od stotine i više godina, tj. doba kada Jugoslavije nigdje nije bilo. Kamo-kud bi bilo to nije da je on napisao da su to bili Austro-Mađari, jer su pod tim putnicama naši ljudi onoga doba putovali u tu i svijet i u ovu zemlju Ameriku. Ovako, njegovi nastavci gube ozbiljnost jer je odmah u početku slagao. Tako neki piskaralo, Miodrag Djurić piše u Areni povodom smrti dr. Andrije Artukovića. On je svojom "žestinom" tako brzine pomiješao da se više ne možeš snaći, što je istina a što je laž. Ja sam taj opis nekoliko puta pročitao ne bih li ga negdje mogao svrstati, barem u neki roman i, ali, na svu žalost, to nisam mogao, jednostavno zato što svi romani imaju protivnika, a u njegovu članku nikoga nema osim Artukovića. Šta sam ovim htio reći je to da se i u mržnji treba športski vladati, a ne po onoj: udri ga nije ti ga majka rodila. Vjerujem da si Ti za FAIR PLAY kao i ja. Zato se i u ovoj točki slažem s Tobom.

17. "...eto prije nekoliko godina, i američke vlasti (te) zatvoriše..." Američki domorodci Indijanci su znali reći: "Samo mrtav Indijanac je dobar Indijanac." Ne znam kako bi to zvučilo Tebi i Tvojim istomišljenicima ako bih ja to usporedio sa: "Koga Washington i Beograd zatvaraju za političku i nacionalnu borbu, ne treba mu bolje svjedočanstvo od ovoga da je poštenovjek, dobar rodoljub i još bolji Hrvat."

Ja imam moje svjedočanstvo kojeg mi je izdao u New York-u američki Vrhovni sud da sam dobar i pošten građanin ove zemlje Amerike. Ovo svjedočanstvo je učinjeno od američkog papira kao i njihov dolar u kojem Jugoslavija vidi svoj spas i u kojeg vjeruje, pa ne vidim razloga zašto ne vjerovati i mojem svjedočanstvu da sam poštenovjek. Ja znam, Mirolave, da Ti imaš svjedočanstvo kao nastavnik i da u njega vjeruješ. Pa i ja vjerujem u Tvoje svjedočanstvo, što znači da bi i Ti trebao vjerovati u moje svjedočanstvo tako da se i u ovome potpuno slažemo.

18. "...Ne znam iz kog razloga si mi poslao teze HDP-a,..." Teze Hrvatskog Državotvornog Pokreta su nacionalno-politi ke naravi a Ti si i taj koji se baviš i jednim i drugim, jer si u takvoj službi, itd. Mislio sam da si Ti adekvatna osoba za proštudirati ove teze i da po mogu nosti dadneš svoje osobne primjedbe, jer nas se sviju ti e. Mi ne smijemo zabiti glavu u pijesak kao noj i tvrditi da ništa ne vidimo i da problemi ne postoje. Ne eš sada, Miroslave, re i da mi u iseljeništvu živimo od ideala a da vi tamo u domovini živite idealno. To bi bilo laganje sama sebe. Ja vjerujem da se Ti slažeš s ovim, jer u protivnom slu aju nebi naš narod i dan-danas napuštao svoju zemlju u potrazi za boljim životom, kada bi se tamo živjelo idealno. Eto, kako vidiš da se i u ovoj to ki slažemo.

19. "...Ti uvijek kasniš. Tvoji prijatelji su mi to mnogo ranije poslali..." Ne radi se toliko o tome da li sam ja uranio ili okasnio koliko se radi o tome da Ti dobiješ dobar i estiti materijal u ruke. Ti znaš itati i imaš nagra enu ideju, što je dobro, jer ovjek bez ideje je ovjek bez glave. Budu i da Ti imaš i ideju i glavu, pa itaj i napreži se kako bi Ti mogao optužnicu sastaviti protiv onih koji su te teze pisali i onih koji te teze zastupaju. Ja sam za te teze samo ih treba nadopuniti i usavršiti. Samo, Miroslave, budi FER te športski podnesi ako se ništa ne mogne na i inkriminiranog u tim tezama. Ti se slažeš da teze treba podvrgnuti analizi. I ja se slažem, tj. obadvojica se slažemo.

20. "...pa ti šaljem duplo plus Tvoje k erke pismo..." Moja k erka Iva/Drina je ro ena u ovoj zemlji i gra anka je ove zemlje. Ona je toliko pametna i školovana da je dva puta završila dva razreda u jednoj godini. Njoj se ne mogu prodavati rogovu za svije e. Ja sam njoj i otac i kolega i kao takav slobodan sam sa njom o svemu razgovarati, jer ona mene u i a ne ja nju. Zato je ona upoznata sa svim mojim problemima i patnjama hrvatskog naroda. Na moju želju da ode sa svojom mla om bra om posjetiti o ev rodni kraj, izrazila je veliku zabrinutost i strah. Na upit zašto?, odgovorila je da e cijeli ameri ki tisak o tome pisati, dvije vlade se zbog mene natezati, ako mi se išta desi. Kada se povratim svi moji kolege i školske kolegice e me gledati s jednom dozom rezerve. Eto, zato je ona pisala pismo ameri koj vladi u Washington i tražila zaštitu od svoje vlade, da joj se nebi dogodilo kao australskom gra aninu Dragoljubu Panteli , koji je prošle godine osu en u Šabcu samo zato što je bio obi ni lan jedne srpske nacionalne organizacije u Australiji.

Ako Tebe, Miroslave, i Tvoje kolege mu i sadržaj pisma moje k eri Ive/Drine ameri koj vladi, možete dokazati vašim postupkom kada ona do e tamo u posjetu, da je ona bila u krivu. Ako vi njoj ne budete stvarali problema kao što ste fra. Šimunu ori u prošle godine, onda te ja Miroslave uvjeravam da e moja k er Iva/Drina promijeniti svoje prvobitno mišljenje o Vama; ali moje ostaje nepromijenjeno. Ona se slaže da joj se ništa ružnoga i neugodnoga ne desi. Ti se tako er s tim slažeš a i ja se slažem. Eto, nehotice, opet se i ovdje slažemo.

21. "...Eto, samo toliko da vidiš da mogu bez Tebe..." Nije ovdje u pitanju tko može bez koga koliko su u pitanju narodi SFRJ-a koji gladuju, me u njima i naš hrvatski narod. Da bi se narodima SFRJ-a moglo pomo i, postoji samo jedna mogu nost a ta je: "Podijeliti Jugoslaviju na njene prirodno-nacionalne sastave" i tako se osloboditi svih obveza stranim kreditorima. Nacionalne države naroda SFRJ-a nebi bili obvezni vra ati dugove koje je Jugoslavija uzimala i u svoje luksuze potrošila. Narodi SFRJ-a bi po eli svoje življenje iznova bez ikakvih optere enja prošlosti. Nebi bilo više one: S IZDENIM U MLINICU. Ja znam za sigurno da Ti znaš šta ovo zna i. Ti si za sre u i napredak našeg hrvatskog ovjeka i radnika kao i ja. Zna i da se opet slažemo.

22. "..., ali Ti na kraju ipak kao poslušnoj i odanoj..." Jest, ja sam i poslušan i odan. Poslušan sam zato jer sam u tu em svijetu ravnopravan domorodcima zemalja u kojima sam živio. Odan sam zato jer su njihovi zakoni temeljeni na bazi istine i pravde, odvojeni od državno-politi kog utjecaja, što dokazuje slobodu ovjeka. I na osnovu tog iskustva kojeg sam stekao u tu ini, želim mome narodu pomo i da i on osjeti blagodati te pravde, slobode i istine. Kroz stolje a naš narod je trpio, kroz stolje a naš narod je želio biti svoj na svome, kroz stolje a naš narod je strahovao. Mislim da smo mi Hrvati toliko civilizirani da nam više nisu potrebna nikakva tutorstva iz vana, i da smo mi ve jednom zaslužili slobodu VLASTITOG MIŠLJENJA. Ja sam poslušan i odan mojem vlastitom mišljenju kao i Ti i u tome se slažemo.

23. "...preporu ujem da ovo pismo obavezno pokažeš svojim gazdama..." Meni je drago da si me oslobodio obveze na šutnju, jer ina e ne iznosim moja pisma na vjetrenja u za zra enje, kao što to mnogi rade. Zato u udovoljiti Tvojim želji i oba pisma poslati mojim gazdama, državotvornim Hrvatima koji se nalaze u Hrvatskoj, uklju ivši i Tebe. Ti kao profesionalni službenik i javni radnik imaš u tome iskustvo i vjerujem da si u pravu, jer izme u naših pisama nebi smijala postojati nikakva tajna, jer tajne su urota, a za urote se i e u zatvor. Moram sa simpatijama priznati da se s Tobom slažem.

24. "...kako nebi imao neprijatnosti zbog izvještaja koji si mi poslao..." Negdje sam itao da je neke bezvjerac godinama pisao knjigu u kojoj je htio prikazati da Bog ne postoji. Poslije tolikog napora i uzaludnog dokazivanja, završio je knjigu sa: "Fala Bogu da sam ju završio." Sli no bi se moglo re i i za Tvoje pismo u kojemu me želiš zaštititi i sa uvati od možebitnih neugodnosti. Ja ne mogu ostati na tome ravnodušan. Moram ti se iskreno zahvaliti i re i Ti da se s Tobom slažem.

25. Eto, dragi komšija, pa itaj. Možda e ti nešto ostati u glavi kao uspomena na komšiju. Ali za sigurno eš uo iti u svih 25 to aka da se sa Tobom slažem. Onda ako je to tako, a tako je, ne vidim u emu se nas dvojica nebi mogli slagati. Ako i postoji neko podru je, kao zreli i odgovorni ljudi riješimo to na inteligentan na in kao što to dolikuje civiliziranim ljudima. U Tvom pismu si me nazvao slugom i zato sam tu rije ostavio kao završnicu ovog pisma od 25 to aka, kojeg slobodno možeš smatrati kao 25 polja hrvatskog narodnog i nacionalnog GRBA.

Jest, ja sam sluga ali ne rob našto si Ti vjerojatno mislio. Ja sam sluga dobrih stvari, domovine Hrvatske i moje obitelji. Meni ne treba itati debelu Bibliju da bih mogao shvatiti biblijski smisao šta zna i sluga. Moja Biblija je jako tanka. Ima samo šest rije i: "MOJ BOG, MOJA HRVATSKA I MOJA OBITELJ". Znam da si i Ti tako mislio, onda sa politikom završavam ovih 25 to aka da se nas dvojica slažemo u gore navedenom.

Dragi komšija sada malo i o onome gdje se ja s Tobom ne slažem. Neka ovo ne bude izme u nas polemika nego dobronamjerna primjedba, dijalog i prijateljski razgovor.

1. Naime, prije nekoliko godina se je ženio Stjepan Boban, braco, sin Vlade Rapiši a i u tom svadbenom veselju netko je zapjevao neke hrvatske pjesme. Navodno da si se Ti isticao u proganjanju tih pjeva a, a da Ti nikada nije palo na um onaj poznati film: TKO PJEVA ZLO NE MISLI.
2. Kada se je moja Majka vratila iz Amerike u prolje e 1986. god., Ti si naredio Tvojim njuškalima da špijuniraju i uhode moju Majku i da prate što e i gdje e ona što re i. Ako je moja Majka, starica od 74 godine, toliko opasna režimu i državi koju Ti uvaš, onda jadan ti je taj režim i ta država. Ja se borim za slobodnu Hrvatsku Državu u kojoj se njeni gra ane ne e špijunirati.
3. Šta si Ti sve radio sa onim mladi ima koji su se sastali pred odlazak u vojsku sa Matiši a sinom? Pohapsio si ih, pod prijetnjom si ih nagonio da svjedo e da su "U" slovo od pršuta pravili, itd. Nagonio si ljude da se kunu i preklinju da je tu bila hrvatska zastava. Ovo treba prevesti na nekoliko svjetski jezika i poslati svim vladama svijeta da se upoznaju u kakvoj slobodi narodi SFRJ-a živu, o slobodi o kojoj si mi pisao da je moj brat Rafo uživao kada je tu bio prošle godine u posjeti.
4. Šta si u inio od Dragana Mari (Kali a?) Strpao si ga godinu dana u zatvor, tukao si ga i mu io.
5. Šta ti je bio kriv susjed Mirko Šimi kojega si mu io, tukao i uzto zatvorio si ga dvije i pol godine u zatvor. ak je i na TV bio kao antidržavni element. Našao si nekog uhodu koji je posvjedo io da je Mirko namjeravao dignuti u zrak trafostanicu.
6. Kako možeš za najmanje sitnice hapsiti ljude po cesti i odvesti u Mostarsku elovinu na saslušanje?
7. Šta su Tebi Tvoji susjedi krivi da im esto puta pretreseš ku e, štale i pojete? Ne izgleda li to kao u ratno stanje?
8. Dali je Tvoj susjed toliko skrivio da si ga morao sjedati na WC školjku i puštati mu na glavu as hladnu as vru u vodu? Kada Ti ni to nije bilo dosta, onda si po njemu vršio pokuse sa svjetlom, itd.

9. Znaš li razlog zašto si odveo u Mostar Matu Šimića koji je Marko evi ima rođak? Znaš li zašto si ga mučio i tukao, itd.

10. Kakav delikt je učinio Šale Grubišić, Blagin koji je na sprovodu svojem rođaku Juri Bazini rekao: “Laka ti bila Hrvatska zemlja.” U vešer su ga uhapsili i doveli k Tebi u Mostar na saslušanje? Zemlja u koju je zakopan Jure Bazina i mnogi drugi je mijenjala gospodare u prošlosti, ali nju nije mogao nitko promijeniti. Sumnjam da ćeš i Ti uspjeti.

11. Navodno da si Ti naredio da poštar iz Sovića preda tebi sva pisma koja budu dolazila od mene. Je li to poštivanje međunarodnog poštarskog ugovora od 9 listopada 1874 god??? Kako Jugoslavija u to doba nije postojala, njezini današnji rukovodioci se mogu pozvati da njihova vlada u ono vrijeme nije postojala i da Jugoslavija nije podložna tom zakonu. U svakom slučaju bit će interesantno obavijestiti me međunarodnu poštarsku Uniju u Bernu, Švicarska, za kršenje tih međunarodnih poštarskih prava.

12. Na strani pet točka 15 ovoga pisma rekao sam da ću Ti kasnije spomenuti neke stvari, što sada i činim. Iz navoda s kojima se s Tobom ne slažem, primijetiti ćeš da mi moje komšije pišu. Jedna mi piše – ako je za vjerovati – da si se Ti meni osobno zaprijetio. Podvlačim što sam ranije rekao da bih tek tada posta ravnopravan svim onima koje je jugoslavenska udbaška zločinačka mašina poubijala.

Na kraju, dragi moj komšija Miroslave, želim Ti reći da jedna kineska poslovice kaže: “Ako želiš napraviti deset tisuća koraka, najprije moraš učiniti prvi korak.” Mi Hrvati smo već učinili taj prvi korak. Sada radimo na 9999tom koraku. Još jedan korak i Hrvatska Država je tu!!! Sada možeš vidjeti koliko smo blizu cilju. Na Tebi je i svim drugima hoće li se pridružiti onima koji žele pomoći svojem narodu ili ne.

Ja ne govorim o rušenju, ja govorim o gradnji. Ja ne govorim o svađi. Ja govorim o izmirenju. Ja ne govorim o napetostima, ja govorim o snošljivostima. Ja ne govorim o katolicima, muslimanima i pravoslavicima. Ja ne govorim o Hrvatima, Srbima i drugima.

JA GOVORIM O HRVATSKOJ DRŽAVI.

Iskreni pozdravi Tebi i Tvojim kolegama u uredu.

Tvoj komšija Mile Boban.